

Производството е по реда на чл.59 и сл. ЗАНН и е образувано по жалба от А. Д. С. от гр.Поморие, чрез пълномощника адв.Я.Н., против наказателно постановление (НП) № 20-0320-000289/08.06.2020 г. началник група към ОДМВР – Бургас, РУ – Поморие, с което на жалбоподателя са наложени административни наказания както следва: глоба в размер 1 000 лв. и лишаване от право да управлява моторно превозно средство (МПС) за срок от 3 месеца, на основание чл.175, ал.5 ЗДвП, затова, че на 27.04.2020 г., около 12.30 ч., в общ.Поморие, път първи клас №1-9, като водач на лек автомобил „БМВ 530Д“ с рег. № ..., в района на урегулирано кръстовище с кръгово движение, в близост до бензиностанция „Дега“, по посока от гр.Бургас към гр.Поморие, не изпълнява разпореждане на контролен орган да преустанови работата на двигателя на МПС и потегля с МПС; глоба в размер 100 лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от 3 месеца, на основание чл.175, ал.1, т.4 от ЗДвП, затова, че по същото време и на същото място при подаден светлинен и звуков сигнал от служебно МПС, водачът продължава движението си по посока с.Каменар, без да отбие вдясно от пътното платно, ускорявайки своята скорост на движение и глоба в размер 150 лв., на основание чл.179, ал.1, т.5, предл.първо и второ ЗДвП, затова че по път 1-9, в района на КПП 2, гр.Поморие, навлиза в лентата за насрещно движение и създава реална предпоставка за възникване на ПТП с правомерно движещите се МПС.

Като правна квалификация на нарушенията административнонаказващия орган (АНО) е посочил нормите на чл.6, т.2, чл.103 и чл.6, т.1 от ЗДвП.

В жалбата се иска от съда да отмени наказателното постановление, като незаконосъобразно и неправилно.

Жалбата е допустима. Същата е подадена от надлежно лице, посочено в НП като нарушител. НП е връчено на 21.08.2020 г., при спазване изискванията на чл.58, ал.1 ЗАНН, лично на жалбоподателя, видно идно от отбелязването в постановлението. Жалбата е подадена на 27.08.2020г., в срока по чл.59, ал.2 ЗАНН и следва да бъде разгледана по същество.

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от пълномощника си адвокат, който поддържа жалбата.

АНО не взема участие в производството. Представя преписката по проведеното пред него производство, като в придружаващото преписката писмо е изразено становище за оставяне на жалбата без последствия и потвърждаване на наложеното наказание.

За да се произнесе по законосъобразността на обжалваното наказателно постановление съдът взе предвид следното.

Административнонаказателното производство е започнало със съставянето на акт за установяване на извършено административно нарушение (АУАН) бл.№ 118119/29.05.2020 г., съставен от Георги Проданов Димитров – полицейски инспектор пътен контрол в РУ – Поморие при ОДМВР – Бургас, надлежно оправомощен да съставя АУАН по ЗДвП със заповед № 8121з-515/14.05.2018 г., на Министъра на вътрешните работи, т.1.3 от същата.

При съставяне на АУАН са спазени и изискванията на чл.40 ЗАНН, актът притежава изискуемите от чл.42 ЗАНН реквизити. Актът е съставен в присъствието на лицето, посочено в него като нарушител и на свидетели. Подписан е от свидетелите и от нарушителя. Препис от акта е връчен на нарушителя, за което също е положен подпис от него. Въз основа на акта е издадено обжалваното НП. В обстоятелствената част на акта е посочена фактическа обстановка, идентична с описаната в НП.

НП е издадено от компетентно длъжностно лице по чл.189, ал.12 ЗДвП –

началник група в РУ – Поморие при ОДМВР – Бургас, надлежно определен да издава НП по ЗДвП с посочената № 8121з-515/14.05.2018 г., на Министъра на вътрешните работи, т.2.9 от същата, съдържа реквизитите по чл.57, ал.1 ЗАНН и е подписано от лицето, което го е издало.

По отношение на фактическата обстановка по делото съдът намира следното.

Съгласно чл.189, ал.2 ЗДвП, редовно съставените актове по този закон имат доказателствена сила до доказване на противното.

Процесният АУАН е съставен от компетентен орган по чл.189, ал.1 ЗДвП вр.с чл.165, ал.1, т.1 ЗДвП. При съставяне на АУАН са спазени изискванията на чл.40 ЗАНН, актът притежава изискуемите от чл.42 ЗАНН реквизити и е подписан от актосъставителя, свидетел и нарушителя. Препис от акта е връчен на нарушителя.

Предвид изложеното съдът приема, че АУАН, като редовно съставен се ползва с презумпция за вярност на установените в него факти.

Въз основа на АУАН и останалите събрани по делото доказателства, в това число показанията на свидетеля по акта и очевидец на нарушенията Д. Н. И. , изслушан от съда в качеството на свидетел по делото, се установява следната фактическа обстановка:

На посочените в АУАН и НП дата – 27.04.2020 г., във връзка с обявеното извънредно положение в страната била въведена временна ограничена забрана за движение в общ.Поморие, път първи клас № 1-9, в района на урегулирано кръстовище с кръгово движение, в близост до бензиностанция „Дега“, като бил изграден КПП.

На процесната дата – 27.04.2020 г., от назначените в наряд на посоченото КПП полицейски служители, бил спрял жалбоподателя, същият управляващ лек автомобил „БМВ 530Д“ с рег. № ..., който предоставил за проверка служебна бележка и лична карта.

На водача била извършена и проверка от контролни органи по спазването на правилата за движение, в лицето на св.Д.И., същият мл.автоконтрольор в РУ – Поморие, който уведомил жалбоподателя, че ще му бъде извършена проверка за употреба на алкохол и наркотични вещества, за целите на която св.И. разпоредил на жалбоподателя да изключи работещия двигател на управлания от него автомобил и да постави ключовете на таблото.

Жалбоподателят С. не изпълнил разпореждането на контролния орган и потеглил с автомобила в посока гр.Поморие, като бил последван от св.И. с обозначен автомобил на полицията, с включен звуков и светлинен сигнал, но въпреки това С. продължил движението си с управлания от него автомобил по път 1-9, в посока с.Каменар, общ.Поморие, като в района на КПП 2, гр.Поморие, навлязъл в лентата за насрещно движение, с което създал непосредствена опасност за движението.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

В случая безспорно се установява, че на посочените в НП, дата и място, жалбоподателят е управлявал лек автомобил „БМВ 530Д“ с рег. № ..., т.е. имал е качеството водач на МПС и като такъв не е изпълнил нареждане на орган за контрол, но при ангажиране на отговорността му по чл.175, ал.5 ЗДвП, за извършеното от него нарушение е допуснато съществено нарушение на процесуалните правила.

Съгласно чл.42, т.4 и чл.57, ал.1, т.5 ЗАНН, както АУАН, така и НП, следва да съдържат описание на нарушението и обстоятелствата, при които е било извършено.

В случая нито АУАН, нито издаденото въз основа на него НП съдържат посочване на обстоятелството, че жалбоподателят не е изпълнил нареждане на контролния орган при въведена временна ограничена забрана за движение, във връзка с обявеното в страната извънредно положение.

При наличното в АУАН и НП описание на нарушението, неизпълнението на нареждането на контролния орган попада под санкцията на общата разпоредба на [чл. 175, ал. 1, т. 4 от ЗДвП](#).

Налагайки наказание на жалбоподателя по специалната норма на чл.175, ал.5 ЗДвП, при посочената непълнота на словесното описание на нарушението, АНО е допуснал съществено нарушение на процесуалните правила, което е самостоятелно основание за отмяна на обжалваното НП, по отношение на нарушението по пункт първи от същото.

На следващо място, установява се от доказателствената съвкупност, че дейността на жалбоподателя, изразила се в неизпълнение на нареждане на контролен орган не е касателна към ограниченията, свързани с въведената временна ограничена забрана за движение, с оглед обявеното в страната извънредно положение.

Със заповед № РД-01-143/20.03.2020 г., изм. и доп. със заповеди №№ РД-01-153/25.03.2020 г., РД-01-167/30.03.2020 г., РД-01-196/10.04.2020 г., РД-01-239/26.04.2020 г., РД-01-248/01.05.2020 г., РД-01-251/05.05.2020 г., на основание чл. 63, ал. 1 от Закона за здравето и във връзка с усложняващата се епидемична обстановка, свързана с разпространението на COVID-19 на територията на страната и обявеното с Решение от 13.03.2020 г. на Народното събрание на Република България извънредно положение, т.2 от същата, Министърът на здравеопазването нарежда органите на МВР да организират контролно-пропускателни пунктове на входно-изходните пътища на областните центрове, като съгласно т.3 от заповедта, през контролно-пропускателните пунктове с е пропуска преминаването на лица само в случай на неотложност на пътуването, наложено от полагане на труд в населеното място; здравословни причини на пътуващия или на негови близки; завръщане на настоящ или постоянен адрес, или на адрес, на който пътуващия временно пребивава, когато е различен от неговия постоянен или настоящ адрес; необходимост от полагане на грижи за роднини или близки, когато населеното място, в което живеят те е различно от това на постоянния или настоящ адрес на пътуващия; необходимост от снабдяване на себе си или лица, за които пътуващият полага грижа, със стоки от първа необходимост, когато в населеното място по техния постоянен или настоящ адрес няма търговски обекти или аптеки, от които да се снабдят с тези стоки.

В случая не е налице неизпълнение от страна на жалбоподателя на нареждане на органите за контрол и регулиране на движението при въведената със заповедта временна ограничена забрана за движение, напротив установява се от доказателствата по делото, че С. е изпълнил нарежданията да спре и да удостовери обстоятелствата по т.3 от заповедта, след което не е изпълнил нареждане на органите за контрол в рамките на общата им компетентност за контрол по ЗДвП, конкретно по установяване употребата на алкохол и наркотични вещества от водачите, т.е. процесното нарушение по пункт първи от НП е изначално съставомерно по [чл. 175, ал. 1, т. 4 от ЗДвП](#), а не по чл.175, ал.5 ЗДвП, по който е санкциониран жалбоподателя.

По пункт втори от обжалваното НП отговорността на жалбоподателя е ангажирана за това, че при подаден сигнал за спиране от контролните органи водачът не спира плавно в най-дясната част на платното за движение.

Съгласно [чл. 103 от ЗДвП](#), при подаден сигнал за спиране от контролните органи

водачът на пътно превозно средство е длъжен да спре плавно в най-дясната част на платното за движение или на посоченото от представителя на службата за контрол място и да изпълнява неговите указания.

Нормата на чл.103 от ЗДвП не съдържа конкретизация на понятието „подаден сигнал за спиране“, поради което тази разпоредба препраща към разпоредбата на [чл. 170, ал. 3 от ЗДвП](#). Последната задължава контролния орган да подаде своевременно ясен сигнал за спиране със стоп - палка, при който за водача на ППС да е оформено убеждението, че този своевременно подаден ясен сигнал за спиране е предназначен за него, след което следва задължението да спре най-вдясно на пътното платно или на посоченото от контролния орган място. През тъмната час на денонощието сигналът за спиране може да бъде подаден и с описваща полукръг червена светлина, като униформен полицаи може да спира пътните превозни средства и чрез подаване на сигнал само с ръка. Сигнал за спиране може да бъде подаден и от движещ се полицейски автомобил или мотоциклет. За да е осъществен състава на нарушение по [чл. 103 от ЗДвП](#), следва да е подаден своевременно и ясен сигнал за спиране от контролен орган, който да е предназначен за конкретния водач на ППС, като въпреки възприетия сигнал водачът да не е изпълнил задължението си да спре плавно в най-дясната част на пътното платно или на посочено от представителя на службата за контрол място и да изпълнява неговите разпореждания.

Звуковият и светлинен сигнал не са сред предвидените възможни варианти за спиране от контролния орган, тъй като звуковият сигнал не сочи, че водачът на конкретно ППС следва да намали скоростта и да спре на указано място. Светлинния сигнал не може да удостовери задължение за водач на ППС да спре за проверка, тъй като този вид сигнал означава, че е в действие специален автомобил, което задължава другите водачи на ППС да се отбият и да създадат условия за преминаване на този автомобил със специален режим на движение. Следователно подаването на светлинен и звуков сигнал от автомобил със специален режим на движение не може да бъде приравнено на сигнал за спиране по смисъла на ЗДвП. При подаване на такъв сигнал възникват задължения за останалите водачи за осигуряване на безпрепятствено преминаване на автомобила със специален режим на движение ([чл. 104, ал. 1 от ЗДвП](#)), а за пешеходците възниква задължение да освободят платното за движение ([чл. 115, ал. 2 от ЗДвП](#)). Всички тези задължения обаче са различни от тези, възникващи при подаден сигнал за спиране по силата на [чл. 103 от ЗДвП](#). С оглед на това подаването на светлинен и звуков сигнал от автомобил със специален режим на движение не може да бъде приравнено на сигнал за спиране по смисъла на ЗДвП. Нещо повече, съгласно разпоредбата на [чл. 207 от ППЗДвП](#) сигнал за спиране от движещ се полицейски автомобил се подава чрез постоянно светещ или мигащ надпис „Полиция-Спри!“, какъвто от доказателствата по делото не се установява да е подаден. По аргумент за противното подаването на светлинен и звуков сигнал от движещ се полицейски автомобил за обозначаване на специалния режим на движение не съставлява сигнал за спиране и не вменява задължение на водача за това, като изрично в този смисъл Решение № 122/30.01.2019 г. по к. а. н. д. № 3301/2018 г. на АдмС – Бургас.

Изложеното сочи, че обжалваното НП е незаконосъобразно и по отношение на нарушението по пункт втори от същото и като такова НП следва да бъде отменено и в тази му част.

По отношение на нарушението по пункт трети от НП, съдът намира за безспорно доказано по делото, че жалбоподателят е извършил нарушение на чл.6, т.1 ЗДвП, като по път 1-9, в района на КПП 2, гр.Поморие, не е съобразил своето поведение с пътните знаци и с пътната маркировка, навлязъл в лентата за насрещно движение, с което е създал непосредствена (конкретна/пряка) опасност за движението – за ППС движещи се по тази лента, поради което правилно и законосъобразно АНО е ангажирал отговорността му по

чл.179, ал.1, т.5 ЗДвП, ето защо НП в тази му част следва да бъде потвърдено.